

Anatoliusz Walicki

Adw. Ignacy Nowak 1911-1985

Palestra 30/7(343), 77-78

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Izba bydgoska	—	ogólny % kobiet	23%	w samorządzie	—	25%
„ gdańska	—	„	22%	„	—	23%
„ łódzka	—	„	26%	„	—	23%
„ olsztyńska	—	„	20%	„	—	26%
„ radomska	—	„	19%	„	—	24%
„ wrocławska	—	„	24%	„	—	24%

Uproszczeniem i demagogią byłoby twierdzenie, że należy się starać o szeroki czy proporcjonalny udział kobiet w organach samorządu adwokackiego za wszelką cenę i dla uzyskania pocieszających wskaźników. Nie chodzi przecież o to, by zyskać figurantów, lecz osoby skłonne poświęcić czas i energię na działania konkretne.

W związku ze zbliżającymi się zgromadzeniami izb adwokackich wydaje się, że warto by przemyśleć, jak należy typować kandydatów do organów samorządowych, zastanowić się, czy wśród kandydatów nie powinny znaleźć się także w liczniejszej niż dotychczas grupie także nasze koleżanki, które wykazują zainteresowanie sprawami samorządu i gwarantują konkretną pracę w razie wybrania ich do organów adwokatury.

W końcu pragnę się zastrzec, że jak przy każdej czynności wyliczeniowej mogły się zdarzyć niewielkie pomyłki liczbowe — starałem się jednak ich unikać.

adw. Stanisław Sniechórski

WSPOMNIENIA POŚMIERTNE

1.

Adw. Ignacy Nowak
1911—1985

Dnia 23 grudnia 1985 r. zmarł w Gdańsku adw. Ignacy Nowak, wieloletni sekretarz Rady Adwokackiej, człowiek wielce zasłużony dla adwokatury gdańskiej.

Adw. Ignacy Nowak urodził się 21 stycznia 1911 r. w Kościanie, tu ukończył szkołę powszechną, a następnie w 1929 r. gimnazjum. Studia prawnicze odbywał na Uniwersytecie Poznańskim. Ukończył je w 1934 r. Po studiach odbył aplikację w Prokuraturii Generalnej i aplikację sądową, składając w marcu 1938 r. egzamin referendarski. Do wybuchu wojny pracował w Prokuraturii Generalnej w Poznaniu.

W czasie wojny początkowo przebywał w Poznaniu, potem był wywieziony na roboty przymusowe, a następnie do końca okupacji mieszkał i pracował jako kancelista w Mielcu. W grudniu 1944 r. wrócił do zawodu prawniczego. Zaczął pracę w Prokuraturii Generalnej w Lublinie i w Warszawie w charakterze sekretarza naczelnego. W październiku 1945 r. został przeniesiony do Gdańska, w którym pozostał do końca życia. Pracując w Prokuraturii zajmuje stanowisko sekretarza naczelnego, a następnie kierownika wydziału. Po likwidacji Prokuraturii Generalnej (Wydziału Prawa WRN) zostaje w październiku 1954 r. wpisany na listę adwokatów. Praktykuje początkowo w Zespole Adwokackim w Starogardzie Gdańskim,

a potem w Gdańsku. Od 1963 r. poświęca się wyłącznie pracy w charakterze radcy prawnego. Z dniem 1 maja 1976 r. przechodzi na emeryturę.

Zmarły adw. Ignacy Nowak był wybitnym działaczem samorządu adwokackiego na Wybrzeżu. Od maja 1956 r. do maja 1976 r., a więc przez dwadzieścia lat, był nieprzerwanie przez wszystkie kadencje członkiem Rady Adwokackiej. Był nieocenionym sekretarzem, znawcą spraw organizacyjnych adwokatury, wnikliwym interpretatorem przepisów prawnych, wychowawcą młodzieży, rzecznikiem interesów adwokatury i godności zawodu. Był członkiem i przewodniczył wielu komisjom problemowym Rady, również już po przejściu na emeryturę i zakończeniu pracy w Radzie.

Zmarły był znakomitym prawnikiem cywilistą. Był wysoko ceniony w zakładach pracy, gdzie pełnił obowiązki radcy prawnego, cieszył się tam szacunkiem i uznaniem. Szacunkiem i uznaniem cieszył się również w sądzie. Sędziowie zawsze z uwagą słuchali jego wystąpień, zwłaszcza skomplikowanych pod względem prawnym w sprawach cywilnych. W Radzie Adwokackiej wiedzę swoją oddawał ku pożytkowi prowadzonego przez siebie referatu i dla dobra ogółu adwokatury.

Zmarły był cenionym i serdecznym wychowawcą młodzieży. Przez wiele lat szkolił i egzaminował aplikantów adwokackich. Wykazując duże zdolności pedagogiczne, poświęcał tej pracy wiele czasu i uwagi. Toteż prowadzone przez niego seminaria były żywe, oryginalne i praktyczne. Nie powtarzał akademickich formuł, lecz wdrażał swych słuchaczy do praktycznej przysłej pracy zawodowej. Wysiłki te owocowały później na egzaminach adwokackich.

Adw. Nowak był godnym człowiekiem. Dbał o pozycję adwokata, o jego godność. Wiele wymagał od siebie, dając tym podstawę do szacunku, jakim powszechnie się cieszył. Nie był obojętny, gdy chodziło o ocenę postępowania kolegów. Adw. Nowak został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”.

Piszący te wspomnienia współpracował ze Zmarłym przez cztery kadencje wspólnego członkostwa w Radzie Adwokackiej a później dobrych kilka lat w problemowych komisjach Rady. Zmarły był wybierany do Rady Adwokackiej zawsze znakomitą większością głosów, ale gdy osiągnął stosowny wiek i przeszedł na emeryturę, więcej nie kandydował, ustępując miejsca młodszym kolegom.

Godzi się nadmienić, że Zmarły prywatnie był człowiekiem towarzyskim, pełnym osobistego uroku, znanym i lubianym. Do bliskich ludzi odnosił się ze zwykłą sobie dyskretną serdecznością.

Cześć Jego pamięci.

Adw. Anatoliusz Walicki

2.

**Adw. Tomasz Mazur
1918—1986**

Dzień 12 stycznia 1986 r. był dniem żałoby dla adwokatury kieleckiej. Tego dnia na terenie cmentarza w Nawarżycach odbył się pogrzeb adwokata Tomasza Mazura, zmarłego w dniu 9 stycznia br. w Kielcach.

Nie jest przesadą twierdzenie, że adwokat Mazur był jednym z najznakomitszych członków palestry kieleckiej, Wspaniały mówca, człowiek wielkiej wiedzy,